

„Barnets Hus“ ikke havde en saadan forretningsmæssig Sagkundskab, som der krævedes her. Men hvis man gennemgaar Listen over de Personer, der her i København er blevet begunstiget med en Bevilling, kan enhver, der har Personkendskab, se, at det er meget lidt sandsynligt, at Fler-tallet af dem selv vil lede Biografteatrene. Jeg gad nok vide, om den højtærede Justitsminister for Alvor mener, at den højtfortjente Skuespillerinde eller den højtfortjente tidligere Direktør for det kongelige Teater, der har faaet Biografteaterbevillinger, selv vil lede Biografteatret og har vist, at de har forretningsmæssig Dygtighed dertil. Og omvendt, fra Ledelsen af „Barnets Hus“ blev det udtrykkelig betonet, at en anset Forretningsmand, Gros-serer H. Prior, var villig til at paatage sig den forretningsmæssige Ledelse. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at det Forsvar, som Ministeren har ført for sin mærkelige Handlemaade, halter i enhver Henseende, og naar man ikke kan forsvare sin Handlemaade bedre, kan det ikke paa nogen Maade anses for tilladeligt, at en Minister overfor en Institution uden nogen som helst For-anledning fra denne giver et saadant halv-vejs Løfte og saa bagefter bryder det.

Jeg maa dernæst ogsaa takke den højtærede Undervisningsminister, fordi han var saa elskværdig at svare paa et Spørgsmaal fra mig, men føje til, at det jo dog ogsaa maa beklages, at Svaret slet ikke angik det, jeg havde spurgt om. Den højtærede Minister sagde, at han havde foretaget en saadan Undersøgelse vedrørende Børnebespisningen og havde meddelt den store Skolekommission Resultatet af denne Undersøgelse, og han forment, at jeg kendte dette Resultat. Ja, der er noget rigtigt i dette, for Ministeren har ladet foretage en Undersøgelse, som er optrykt i en af Skolekommissionens Betænkninger, som jeg endnu ikke har Tilladelse til at benytte offentligt, og naturligvis kender jeg som Medlem af Kommissionen Beretningen. Men hvis den højtærede Minister, der for en Gangs Skyld ikke har været saa grundig, vil se efter i Rigsdagstidenden, hvad jeg har spurgt om, saa vil Ministeren opdage, at det, jeg har bedt om, er noget ganske andet. Jeg har bedt Ministeren foretage en Undersøgelse i Lighed med den, der blev foretaget i Slutningen af 90erne, og jeg specificerede udtrykkelig, hvad denne Undersøgelse bragte for Dagen, nemlig hvor mange Børn der i det hele taget paa det Tidspunkt gik i København, i Købstæderne og i Landkommunerne, hvor mange af disse Børn der som Regel kun højst tre

Gange om Ugen faar varm Mad, hvor mange af disse Børn der som Regel overhovedet ikke faar varm Mad i Ugens Løb, endvidere hvor mange Børn der under Hensyn til Forældrenes økonomiske Stilling paaregnes at ville blive Deltagere uden Vederlag i en eventuel Skolebespisning, hvor mange Børn af ikke trængende Forældre der bor saa langt fra Skolen, at det var ønskeligt, at de kunde faa Adgang til Bespisningen, hvor mange trængende Skolebørn der jævnlig spiser til Middag hos mere velstaaende, uden at de staar i Tyende- eller Familieforhold til dem, og derefter ønsker jeg oplyst, hvis det kan oplyses, hvor mange Børn der ernæringsmæssigt set er saa slet udviklede, at de trænger til Bespisning.

Se, det er en ganske anden Undersøgelse, men det er en Undersøgelse, som har Betydning, naar Rigsdagen en Gang igen skal til at behandle dette Spørgsmaal. En forsvindende Betydning i Sammenligning dermed har derimod det, som den højtærede Minister har meddelt Skolekommissionen, for det gaar kun ud paa, hvor mange Børn der er blevet bespist i en Del Købstadkommuner og i København, og nogle Detailler vedrørende denne Bespisning. Men da Ministeren har været saa elskværdig at give et Svar, saa forventer jeg, at den højtærede Minister nu, da det er blevet ham klart, at jeg har spurgt om noget ganske andet end det, jeg har faaet Svar paa, vil være saa elskværdig at meddele dette Ting sin Stilling til en saadan grundig Undersøgelse af den eventuelle Trang i Øjeblikket til Bespisning af Børn.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister. Jeg var for saa vidt glad ved, hvad Ministeren sagde til mig om Ferskvandsfiskeriet. Jeg kan kun ikke forstaa Logikken i den Betragtning, at man ikke maa begynde allerede nu paa at forberede en bedre Udnyttelse af Danmarks ferske Vande, fordi Saltvandsfiskeriet i Øjeblikket har visse Vanskeligheder. Thi det er jo en given Ting, at hvis Ministeren interesserer sig for dette Spørgsmaal, og det fik jeg ud af Svaret, saa maa Ministeren ogsaa kunne forstaa, at det kræver adskillige Aars Forberedelse, inden man kan faa et nogenlunde rimeligt Udbytte af vore ferske Vande. Og for en Regering, som særlig lægger Vægt paa de økonomiske Forholds Forbedring, maa det dog være meget ubehageligt, at de danske ferske Vande, der indtager et Areal saa stort som Falster, ikke giver Befolkningen større Udbytte end ca. 1 Mill. Kr. aarlig; der er noget for en virksom Landbrugsminister at